

Pouka četiri

Mir s Bogom

Ključni redak:
„Opravedani dakle
vjerom, u miru smo s
Bogom po Gospodinu
našem Isusu Kristu.“

Rimljanima 5: 1

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 5: 1-11

U našem ključnom stihu riječ "opravdan" znači biti uspravljen ili neporočan u Božjoj procjeni. Kao rezultat njegove poslušnosti i vjere u Božja obećanja, Abrahama je Bog nazvao "prijateljem". (Jakov 2: 23) On i mnogi drugi vjernici Staroga zavjeta imali su "mir" u smislu da su bili spokojni zbog svoje vjere u Boga, tako da je u znatnoj mjeri tjeskoba bila uklonjena iz njihovih srca. Međutim, biti u "miru s Bogom," kako je rečeno u našem tekstu, poseban je dio posvećenih vjernika iz doba Evanđelja, koji su začeti Duhom Svetim.

Pavao zatim dalje razrađuje milost opravdanja života koja je ponuđena zaslugom Kristove otkupne žrtve predstavljena Nebeskom Ocu u naše ime. (Hebrejima 9: 24) "Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje. I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!"—Rimljanima 5: 2-5

Veći dio našeg Odabranog spisa govori o tome kako je opravdanje primjenjivo tijekom ovog evanđeoskog doba. Cijena otkupnine koju je pružio Krist svjedoči o velikoj Božjoj ljubavi prema nama čak i dok smo još bili grešnici. Jednom kad budemo opravdani za život slijedeći urođeni duh, cjelokupni naš stav trebao bi odražavati odavanje pohvale našem milosrdnom Nebeskom Ocu s kojim smo se pomirili kao rezultat Kristove otkupiteljske žrtve.—vss. 6-11

Uz to bismo trebali procijeniti odražava li stanje naših srca i umova ono što je opisano u naslovu ovotjedne lekcije. Ako nam nedostaje mira, trebali bismo se propitati kako bismo utvrdili zašto ne živimo prema svojim povlasticama. Jesmo li usredotočeni na razvijanje duhovnog ploda umjesto da se bavimo tjelesnim djelima? (Galaćanima 5: 19-24) Pazimo li da ne propuštamo svoje satanke s drugom braćom kako bismo stekli međusobnu snagu i prosvijećenost?—Hebrejima 10: 25

Jesu li naše misli sve više usredotočene na stvari koje su istinite, časne, ljubazne, pohvalne i hvalevrijedne? (Filipljanima 4: 8) Jesmo li naučili biti zadovoljni u kakvom god stanju bili jer smo u potpunosti

prihvatili volju Božju? (Filipljanima 4: 11, 12) Ako nas pritišću fizički, finansijski, obiteljski ili drugi problemi, vjerujemo li da nikada nećemo biti u kušnjoj većoj od one koju možemo podnijeti, već da će Božjom milošću On usmjeriti ishod za naše najviše duhovno blagostanje? — 1.Korinćanima 10: 13

Božja dragocjena obećanja trebala bi pružiti mir svima koji mu vjeruju. Evo jednog primjera. " Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? ... Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem."—Rimljanima 8: 35, 38, 39
